

Fasadu Føroyar

TIL SÍÐST MISTU VIT HÚSINI

– Tað er helst mítt ringasta minni. Tá svartklæddi maðurin, við teimum óhugnaligu eygunum, handaði mamma brævið, og vit vóru noyddar at selja húsini. Eg visti ikki hvat fór at henda við okkum tá, minnist 21 ára gamla Elisabeth Thomsen aftur á. Hon og mamma hennara eru ímillum teirra, sum hava móttikið stuðul og mat frá Í menniskjum góður tokki og Leif Eriki

BARBARA HOLM

»Eg skilji ikki, hví fátækadømi skal dyljast sum mansmorð í Føroyum. Eg haldi onkur má siga, hvussu summar familjur eru noyddar at liva«. Tað er tað fyrsta, 21 ára gamla Elisabeth sigur, tá ið hon skal greiða frá sínum minnum sum fátøk í Føroyum. Og vit enda aftur í tí afturvendandi kjakinum. Nær er man fátækur?

– At siggja til hildu fólk ivaleyst, at tað stóð heilt okey til hjá okkum. Men veruleikin handan fasaduna var heilt ein annar, sigur Elisabeth.

Mamman syrgdi altíð fyri at hava ein pakka av smákøkum inni, sum hon hevði keypt á útsølu. Hetta so, at óvæntaðir gestir ikki skuldu varnast, hvussu illa stóð til í veruleikanum. Tær báðar? Tær máttu ikki eta allar smákøkurnar.

Í stórum húsum mitt í Havn er Elisabeth uppvaksin. Hon og mamma hennara búðu í húsunum í miðbýnum, eftir at omman og abbin fóru, og húsini vórðu latin teimum. Men við húsinum fylgdi eisini eitt lán. Tað var tó ráð fyri tí, tí tær leigaðu kjallara út

Elisabeth og mamma hennara Kristina Thomsen í barn-dómsheiminum í Havn

MYNDIR: PRIVAT

»Eg haldi tað er heilt ótrúligt, sum mamma mín er sterk. Serliga tey árin, tá ið vit máttu venda hvørjari krónu«

til onnur, og fingi inntøkur hendan vegin. Men kortini rukku pengarnir ongantíð til.

– Um eg skal lýsa mín barndóm við einum orði, so er tað helst »kompromis«. Tað var tað, sum skuldi til, í øllum lívsins viðurskiftum, greiðir Elisabeth frá.

Um ein barnaføðingardagur var á skránni í flokkinum hjá Elisabeth, ja so mátti hon fyri tað mesta lúgva seg burtúr at fara. Tá var vanligt, at

børn góvu hvørjum øðrum 20 krónur í gávu. Men hasar 20 krónurnar koppaðu figgjarætlanini hjá Elisabeth og mammuni so mikið, at tær mangan máttu velja barnaføðingardagarnir frá.

– Eg lat sum, at alt var fint, og at eg ikki kundi fara í føðingardag, tí eg skuldi í onkran annan føðingardag ella til okkurt annað tiltak. Men tað passaði ongantíð, sigur Elisabeth.

Danino jogurt og happing

Tey flestu okkara eru helst varug við litríku pakkarnir av Danino jogurt. Barnajogurtið verður gjørt í smáum støddum, og var eitt av teimum tingunum, sum børnini í barnagarðsflokkinum hjá Elisabeth, altíð høvdu við. Tað var ímyndin av tí lekra millummálanum, sum øll børnini ótu. Kanska einamest tí, at tað var tað man gjørdi í tí barnagarðinum. Men litríka, vælumtókta jogurtið er ikki millum tey bíligastu sløgini av jogurt á handilshyllunum. Og Danino jogurt er júst tað, sum Elisabeth minnist sum tað reina luksus.

Framhald á næstu síðu

